

عنوان مقاله:

عوامل نقشمند در جهت فرایند همگونی در زبان های ایرانی غربی جنوبی بر مبنای دیدگاه سیبویه

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان شناسی و گویش های خراسان، دوره 13، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

زینب محمدابراهیمی جهرمی - گروه زبانشناسی دانشگاه شهید بهشتی تهران ایران

زهرا کریمی باوریانی - گروه زبانشناسی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه شهید بهشتی تهران ایران

عالیه کرد زعفرانلو - گروه زبانشناسی دانشگاه تربیت مدرس تهران

یدالله منصوری - گروه زبانشناسی دانشگاه شهید بهشتی تهران

خلاصه مقاله:

این پژوهش به بررسی عوامل نقش مند در جهت فرایند همگونی در زبان های ایرانی جنوب غربی بر مبنای دیدگاه سیبویه پرداخته است. بدین منظور، پنج فرایند همگونی در این زبان ها مورد بررسی قرار گرفته اند. به باور دبیرمقدم (۱۳۹۳) زبان های ایرانی غربی جنوبی عبارتند از فرسی، لارستانی، لارکی، دلواری، بختیاری، دوانی و لری. واحد بررسی ها تکواژ و واژه، و جایگاه های مورد بررسی، مرز هجا و پایانه می باشند. به منظور گردآوری داده ها، هم از منابع کتابخانه ای و هم میدانی بهره گرفته شده است. از جمله دستاوردهای این پژوهش این است که مشخصه های ذاتی که مربوط به جایگاه و روش تولید هستند مانند [تیز]، [خیشومی]، جزو مشخصه های غالب در جهت همگونی است و واج های دارنده چنین مشخصه هایی قدرت لازم در غلبه و همگون کردن سایر واج ها را دارند. همچنین، قدرت نسبی جایگاهی آغاز به نسبت به پایانه، یکی دیگر از عواملی است که جهت همگونی را در این زبان ها، مشخص می کنند و هنگامی که این دو عامل در فرایند با یکدیگر رقابت می کنند، خنثی شدگی روی داده و باعث بازداری از بروز همگونی می گردد. همگونی پیشرو در این زبان ها رایج تر از پسرو می باشد.

کلمات کلیدی:

سیبویه. قدرت جایگاهی، قدرت ذاتی، همگونی، زبان های ایرانی جنوب غربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1445774>

